

Bynavne: Borup, Lund eller Thorup, og af Gaarde har jeg i Traps Bærk eftertalt, at der findes ikke mindre end 56 „Hedegaard“ og „Hedegaard“ og ligeledes en Mængde af „Kirkegaard“, „Nygaard“, „Østergaard“ osv. Derimod findes der ganske vist en Mængde mindre bekendte Navne rundt omkring i Mark og Skov, som man vistnok kunde bruge. Jeg vil dog henlede Opmærksomheden paa, om man ikke kunde gaa en lignende Vej, som man er gaaet i Sverrig, hvor man har en stor Mængde særdeles smukke, jeg kan gjerne sige poetiske Navne, idet man har sammenfat Navne af Betegnelser paa forskellige Naturgjenstande. Naar man vil undersøge, hvorledes disse Navne ere komne i Brug, ved jeg det ikke bestemt; men det er blevet mig sagt, at naar en Soldat mødte i Tjenesten, og han havde et almindeligt Navn, blev det foreslaaet ham at tage sig et nyt Navn. Ved at nævne dette kommer jeg med det Samme til at berøre, ved hvilke Leiligheder jeg tror, at man bedst kunde faae gode Ggenmaane indført. Det skulde nærmest være ved Leiligheder, hvor den Unge staar paa et Overgangsstrin i sit Liv. Naar en Dreng sættes i Skole og saaledes kommer bort fra sit Hjem — jeg tænker her nærmest paa de lærde Skoler — kaldes han i Almindelighed ved sit Efternavn. Det er noget Uvant for ham, og netop ved en saadan Leilighed tror jeg, man let kunde indføre et nyt Navn. Det er f. Ex. ogsaa Tilfældet paa Folkehøjskoler, og jeg vil tillige nævne Rekrutskoler. Her kommer den unge Mand ud fra sin vante Kreds, og ved at skrive Navnet paa Breve osv. vil man gjøre det lettere at faae Overgangen iværksat. Men derved kommer jeg tillige til at berøre, at den ærede Kirke- og Undervisningsminister neppe alene vil kunne føre Sagen igjennem, men naturligvis maa støtte sig ogsaa til andre Ministre, navnlig til Forsvarsministrene, ligesom det følger af sig selv, at Sagen har en retlig Side, som Justitsministeren maa tage sig af. Jeg tror ikke, at et „veiledende Cirkulære“ vilde udrette ret meget. Jeg tror, at man maatte gaa til de noget udførligere Bidler, som — det glæder mig at høre — ogsaa have været paa Tale i Udvalget. Det har været mig aldeles ubekjendt, at man der har foreslaaet Udarbejdelsen af en Ordbog. Den selv samme Tanke har jeg ogsaa hørt; men det maatte da være en Ordbog med Forslag til Slægtnavne, som ikke ere i Brug i Forveien. Naar en saadan blev kundgjort, og Bekommende tillige fik at vide, at naar et Navn engang var antaget, vilde ikke Andre kunne vente Bevilling paa det samme Navn, tror jeg, at det vilde bevirke, at man vilde skynde sig mere med at antage saadanne Navne, idet man vilde se at komme først for at faae de smukkeste Navne. Det vil være let efterhaanden gjennem Ministerialtidenden at kundgjøre de Navne, der allerede vare optagne, og som altsaa Andre ikke kunde faae

Bevilling paa at føre. Jeg tror imidlertid, at denne Sag ikke alene er saa vigtig, men tillige saa omfattende, og at der her røres ved en saa gjennemgribende Reform, at det ikke vilde være for meget, om der blev nedsat en Kommission for nærmere at tage under Overveelse, hvorledes Sagen skulde fremmes, en Kommission, som ikke alene vilde have at tage Hensyn til den retslige Side af Sagen, men ogsaa sproglige og æsthetiske Hensyn.

**Berg:** Det vilde interessere mig at høre den høitærede Kirke- og Undervisningsministers Stilling til det Spørgsmaal, som nu nærmere er blevet omhandlet af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer). Ogsaa jeg tror, at der bør gjøres Noget i den Retning, som er udtalt af Udvalget og nærmere udviklet af det ærede Medlem; og at det navnlig, forsaavidt det blev en mere almindelig Opfattelse af Befolkningen, at der bør foretages Forandringer med Hensyn til de Sædvaner, man i den Henseende har fulgt, vilde være ønskeligt, at Befolkningen fik nogen Veiledning. Nu er det vist, at denne Veiledning kan gives ad privat Vej ved Hjælp af Bidskabsmænd; men det er ikke usandsynligt, at Bidskabsmænd vilde have Vanskelighed ved at opnaa en Forlægger til et saadant Bærk, som gif ud paa at give Anvisning paa f. Ex. smukke Fornavne, idet det optog de ældre Navne fra vor tidligere Historie eller fra før den historiske Tid, og ligeledes Anvisning paa passende Efternavne, dels fra vor Historie og dels fra Naturret og fra vore geografiske Forhold. Det maa vistnok erkjendes, at Spørgsmaalet er vigtigt nok til, at en saadan anerkjendt Anvisning kom frem paa Tryk, og jeg antager, at denne Erkjendelse om Vigtigheden og Nødvendigheden af en saadan Anvisning vil føre til, at man er villig til at støtte et saadant Foretagende. Det vil derfor, forekommer det mig, have Betydning for Forberedelsen af en saadan Sag at se, hvorledes den høitærede Kirke- og Undervisningsminister stiller sig til dette Spørgsmaal. Jeg har været med til at deltage i Udvalgets Indstilling, saa jeg skal ikke sige Noget til, hvad Didskeren iøvrigt i saa Henseende har udtalt.

**Bahl:** Maa jeg sige et Par Ord til de Bemærkninger, som ere fremkomne om vore gamle Navne. Vi leve eller have levet i en Tid, hvori man ikke har tænkt videre over, hvilke Navne der vare de mest passende for Børn. De fleste omkring paa Landet have vist ved at optaalde deres Børn tænkt paa, hvilke Navne der var i Slægten. Man har optaget Navne fra sin nærmeste Slægt, og paa den Maade har der ikke været noget stort Valg; de ere blevene temmelig ensformige. I den senere Tid er der imidlertid kommet en ny Retning ind, idet man nu finder de hidtil brugte Navne mindre passende; men man vælger, om jeg